

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره مبارکه مطففین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده مهربان

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ﴿١﴾

وای بر کم فروشان!

الَّذِينَ إِذَا اُكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿٢﴾

آنان که وقتی برای خود چیزی از مردم با پیمانہ می گیرند، (حق خود را) بطور کامل دریافت می دارند؛

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿٣﴾

ولی هنگامی که برای دیگران پیمانه یا وزن می کنند، کم می گذارند.

أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ﴿٤﴾

آیا آنها گمان نمی کنند که
برانگیخته می شوند،

لَيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾

در روزی بزرگ!؟

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

روزی که مردم در پیشگاه پروردگار
جهانیان می ایستند.

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ ﴿٧﴾

هرگز چنین نیست (که آنها درباره قیامت می پندارند)، به یقین نامه اعمال بدکاران در «سجین» است.

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينُ ﴿٨﴾

توجه می دانی «سجین» چیست؟!

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٩﴾

نامه ای است رقم زده شده
(و حکمی است حتمی).

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٠﴾

وای در آن روز بر تکذیب کنندگان!

الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿١١﴾

همان کسانی که روز جزا را انکار می کنند.

وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾

و تنها کسی آن را انکار می کند که
متجاوز و گنهگار است.

إِذَا تُلِّيَ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾

(همان کسانی که) وقتی آیات ما بر آنها خوانده می شود می گویند: «این افسانه های پیشینیان است.»

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ
مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾

چنین نیست (که آنها می پندارند)، بلکه اعمالشان چون زنگاری بر دل‌هایشان
نشسته است.

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ﴿١٥﴾

چنین نیست (که می پندارند)، بلکه آنها در آن روز از (لقای) پروردگارشان محجوبند.

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾

سپس آنها به یقین وارد دوزخ می شوند.

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿١٧﴾

بعد به آنها گفته می شود: «این همان چیزی است که آن را انکار می کردید!»

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عَلِيَيْنَ ﴿١٨﴾

چنان نیست (که آنها درباره معاد می پندارند) بلکه نامه اعمال نیکان در «علیین» است.

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عَلِيُونَ ﴿١٩﴾

و توجه می دانی «علیین» چیست؟!

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٢٠﴾

نامه ای است رقم خورده
(و حکمی است قطعی)،

يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢١﴾

که مقربان شاهد آند.

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾

مسلمانان نیکان در بهشت پر نعمتند:

عَلَى الْأَرْأْيِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٣﴾

برتختهای زیبای بهشتی تکیه کرده
و (به زیباییهای بهشت) می نگرند.

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾

طراوت و نشاط فزونی نعمت را در چهره هایشان می بینی و.

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ ﴿٢٥﴾

آنها از شراب طهور دست نخورده
و مهر شده ای سیراب می شوند.

خِتَامُهُ مِسْكَ وَفِي ذَلِكَ
فَلْيَتَنَافِسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴿٢٦﴾

مُهری که بر آن نهاده شده از مشک است؛ و مشتاقان باید برای این (نعمتهای
بهشتی)
بریکدیگر پیشی گیرند.

وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ﴿٢٧﴾

این شراب (طهور) آمیخته با «تسنیم» است،

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾

همان چشمه ای که مقربان
از آن می نوشند.

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ
آمَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾

(آری) بدکاران (در دنیا) پیوسته
به مؤمنان می خندیدند،

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامِرُونَ ﴿٣٠﴾

و هنگامی که از کنارشان می گذشتند آنان
را با اشاره تمسخر می کردند،

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿۳۱﴾

و چون به سوی خانواده خود باز می‌گشتند مسرور و خندان بودند،

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٣٢﴾

و هنگامی که آنها را می دیدند می گفتند:
«به یقین اینها گمراهانند.»

وَمَا أَرْسَلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ ﴿۳۳﴾

در حالی که آنها مأموریت مراقبت
مؤمنان را نداشتند.

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا
مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾

ولی امروز مؤمنان به کافران می خندند،

عَلَى الْأَرْئِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٣٥﴾

در حالی که بر تختهای بهشتی نشسته
و (به سرنوشت شوم آنها) می نگرند!

هَلْ تُؤْتُونَ الْكُفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

آیا (با این حال) کافران پاداشی
بر اعمال خود گرفته اند؟!

صدق الله العلي العظيم